Ч. 190. Пятниця 24 серпня (6 вересня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ — 40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ — 90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Новий прасовий закон.— Гостина царскої пари в Данії — З македоньского руху — Кн. Цун у цісаря Вільгельма. — Заколот в Персиї).

Новий прасовий закон. Як доносять з Відня, розходить ся в проєкті, який має предложити міністер бр. Спенс в новій сесиї парляменту, не лише о новелю до закона прасового, но таки о цілковиту перерібку дотеперішного закона. В тій цїли мав би цілком відпасти послїдний діл процедури карної о поступованю в справах прасових. Новий проєкт закона прасового унормує субєктивне поступованє, а усунє обєктивне; дальше мали би при справах, де розходить ся о обиду чести, поповнену печатно, рішати не суди присяжних, а звичайні трибунали. Дальше мав би скасувати ся закон о забороні кольпортажи і застерегло би ся більше обовязок секретности для праси при переслуханю сьвідків. Під осінь відбудуть ся вибори не тілько в Долитавщині до соймів, але також в Угорщині. Як доносять з Будапешту, відбула ся там позавчера рада кабінетова, на котрій явили ся всі міністри в комплеті. На раді порішено речинець замкненя угорского сойму і розписанє нових виборів. Вибори мають відбути ся в перший половині жовтня.

Царска пара гостить тепер, як звістно, в Данії. В суботу прибуде до Данії, на корабли „Цариця“, і російский наслїдник престола. Міністер справ заграничних гр. Лямсдорф, що має супроводити царя до Ґданьска, прибуде до Фреденсборґа в неділю. По стрічи з цісарем Вільгельмом, від'їде цісарска пара до Кіль, а звідтам на корабли „Стандард“ до Франциї. З Франциї поїде цар ще раз до Данії.

З Софії пишуть що нові начальники руху македоньского в Болгариї заявили при кількох случаях як найвиразнїйше, що в своїй проґрамі виключають рішучо всякий тероризм і насильство. Акция, яку они наміряють вести, ріжнить ся від акциї сторонництва Сарафова тим, що змагає в своїх прямованях виключно до осягненя тих реформ для македоньских вілєтів і для вілєту адриянопольского, які для них застережено в арт. 23 берлиньского трактату.

Цісар Вільгельм приймив вчера о годині 12-ій в полудне в присутности наслїдника престола, міністрів, ґенераліциї і дворских достойників кн. Цуна, котрий відчитав лист хіньского цїсаря, писаний на жовтім шовку. Кн. Цун приступив до цїсаря поклонив ся єму трикратно і подав письмо хіньского цїсаря, в котрім висказано глубокий жаль з причини убитя Кеттелєра, а заразом і встид з причини тамтогорічних подій. Крім того висказує хіньский цісар подяку за придавленє ворохобнї кулаків. Письмо кінчить ся висказом надії, що обуренє цїсаря Вільгельма уступить і верне давна прихильність і що на будуче відносини обох держав стануть ще більше всесторонні, тісні і богаті благодатні наслїдки. Кн. Цун в промові також висказав іменем хіньского цїсаря жаль з причини події в минувшім роцї, а особливо з причини убитя Кеттелєра і впевнив, що хіньский цїсар не мав нїчого спільного з тими колотнечами, які навели на єго державу богато нещастя, а Німеччині наробили много клопотів і шкоди. Таке саме впевнене дав князь в імени хіньскої цісаревої і цїлої цїсарскої родини. Вкінци заявив князь Цун в імени хіньского цїсаря, що треба надіяти ся, що ті події лише хвилево притемнили овид і що тепер оба народи, німецкий і хіньский, зближать ся до себе і будуть чим раз лїпше взаїмно розуміти ся і цінити. У відповіди піднїс цїсар Вільгельм, що дорадники хіньского цїсаря і єго правительство повинні ясно здавати собі справу з того, що само покутниче посольство не може вєднати для них прощеня, лише їх пізнїйше поведенє. Коли хіньский цїсар буде вести своє правлїнє в дусї права і звичаїв цивілїзованих народів, то здїйстнить ся єго надія, що настапуть знов тривкі мирні і приязні відносини між Німеччиною а Хіною. „З тим щирим бажанєм — скінчив цїсар — витаю вашу цїсарску високість“.

В столици Персиї, Тегерані, впали на слїд зорґанїзованого заговору, в наслїдок чого мусїло правительство в місті і околици завести малий стан облоги. Шах безнастанно находить в своїй палатї листи з погрозами і ворожі проклямациї. Той рух викликаний і звертає ся головно против великого везира, котрий мав би „запродати“ вже Росиї північну часть Персиї, і задумує так само поступити ще і з полудневою частию. Поголоски о намірених реформах комунікацийних і других улучшенях розповсюднив везир, щоби лиш винайти собі средства до власного збогаченя. Шах в однім з своїх ферманів взиває нарід переловлювати провідників заговору, за що везир мав визначити значні нагороди.

ДУХ.

(З німецкого — Дра Л. Лянґа.)

(Конець).

— Др. Майснер? Брат того, що рік тому назад закінчив самоубийством?

— Нї, таки він сам!

— Як се може бути?

— Бо то, бачите, о скілько менї звістно, то я ще не вмер, — сказав він жартуючи. — Але коли Вам маю все розповісти, то то трохи за довго потягне ся. А може закурите собі циґаро?

Ми закурили собі оба, і він став розповідати:

— Трохи більше, як шість літ тому назад, пізнав я теперішну паню докторову Майснерову, она була тогди молоденька дївчина, така красна як намальована....

— Она ще й тепер така як намальована!

— То ви єї знаєте? Ах, тепер вже розумію: то она післала вас слїдити за мною!

— Та нїби щось такого!

— Тепер вже менї ясно. Чи она вам розповідала про наше подружє?

— Лиш дуже коротко.

— Я то вірю. — Якийсь дивний усьміх проявив ся на єго устах, ослонених густим вусом. — Бачите, не було так дуже чим хвалити ся. З початку все було добре, доки я ще не противив ся єї забаганкам та охоті до забави. Але коли менї вже того було за богато, зачав я тому противити ся, і чорт зворохобив ся. Зробила менї житє пеклом. Моєю одинокою пристрастию, то мотилї. На них видавав я може пяту часть з того всего, кілько їй треба було на тоалети, тїй, котра, заким ще стала моєю жінкою, була рада, коли раз на рік дїстала новий катуновий лашок, бо она була крайно бідна. Кобиж ще була лишила мене в спокою з моїми мотилями, то було би ще якось ладнало ся. Але то вже годї було видержати. Пане комісарю, бувало нераз так, що я серед ночи виходив з хати, та ходив цїлими годинами як дурний серед дощу і бурі, коли вже єї сварцї не було кінця, а то лиш длятого, щоби не прийшло до бійки. Так не могло вже дальше бути, бо приходило ся хиба здуріти. Я таки нераз сам себе питав, чи я може вже не здурів. — Він замовк на хвильку, і дивив ся на дим із свого циґара. — Розкажу вам коротко — сказав він відтак. — Одної ночи, коли я серед темноти збив ся з дороги, та ішов на ослїп через лїс, спотикнув ся я на щось, і падаючи, вхопив рукою за якусь одежину. Я засьвітив сїрничок, і — побачив якогось трупа, трупа якогось самоубийника. Він стрілив собі під бороду і розстрілив цїлу голову, цїле лице єму розірвало. В правій руці держав ще старий кавалєрийский пістолєт, котрий, судячи по наслїдках, мусїв бути набитий водою. Менї самому в лїсі з трупом не конче було приємно. Я поступив ся кілька кроків дальше, і менї зробило си недобре; я сїв собі на якийсь пень. Коли менї трохи полекшало, подумав я собі: тому таки лїпше як тобі! І ось тогди прийшла менї гадка до голови: Чому не заміняти з ним ролї? Він був такого росту і такої статї, як я, мав чорне волосе, таке як у мене, лиця годї було розпізнати — могло удати ся!

Я вернув чим скорше до міста, але не до мого помешканя. Скоро лиш склепи поотвирали, вийшов я з каварні, де пересидів ніч аж до рана, та пішов до склепу і купив собі одїнє, котре казав завязати в пакет. Відтак поїхав я до мого банкіра, відобрав від него всі гроші, що мав у него зложені, яких шїсдесять тисячів марок, найняв собі віз, і підїхав аж під лїс, і відправив звідтам візника. Я лиш того бояв ся, чи вже хтось може не знайшов трупа. Але нї, він все ще лежав на тім самім місци; я собі то місце добре запамятав. Тепер прийшлось тяжко напрацювати ся: стягнути з него одїнє і убрати в то, яке я мав на собі. Колиб я перед виїздом не випив був кілька коняків, то ледви чи я би був то зробив. Та й так то досить довго потягнуло ся. Той бідачиско видко з нужди застрілив ся, бо в єго мошонцї було лиш два феники. Упоравшись,

Новинки.

Львів дня 5 го вересня 1901.

— Санкционований закон. Є. Вел. Цїсар санкционував ухвалений галицким соймом проект закона в справі виключення громади Комарів з Городельцем зі злуки громади Волиця коморова і отвореня з неї самостійної громади „Комарів“.

— Іменованя. II. Мінїстер просьвіти іменував професора краєвої школи рільничої в Чернівцях, Едварда Павловского, головним учителем мужеской учит. семинариї у Львові.

— Цїсарска подорож. З Відня доносять: Є. В. Цїсар їздивві вторник рано до Кенїгсдорф, де відбували ся проби стріляня з нової системи карабінів і армат. При пробі був присутний також мінїстер війни Крігґаммер, командант корпуса ґен. Іксіль та інспектор артилериї ґен. Кропачек. В полудне Є. В. Цїсар повернув до Відня, а опісля виїхав до Шенбруна.

— З нотарияльних кругів. II. Мінїстер судівництва переніс нотарів: Евгена Куриловича зі Золочева до Львова, Володислава Завадзкого з Чорткова до Львова, дра Льва Райса з Олеська до Золочева, Володислава Зелонку з Оїняви до Чорткова; іменував нотарияльного кандидата Еміля Вїткевича нотарем в Олеську.

— Іспит зрілости, поправчий, в мужеській учительській семинариї в Сокали, розпічне ся дня 17-го с. м. о 8-ій годинї рано частию письменною. Устний іспит відбуде ся дня 18-го с. м. Інтересовані мають зголосити ся до іспиту дня 16 с. м. в канцеляриї семинариї.

— Іспити зрілости письменні будуть відбувати ся в мужескій семинариї учительскій у Львові в днях 10, 11 і 12 вересня. Устні іспити і поправки відбудуть ся дня 13 і 14 с. м. Кандидати, котрі мають складати поправку з математики, або з якого небудь язика, мають зголосити ся в Дирекциї найпізнїйше до дня 12-го с. м. о 8-ій годинї рано.

— Банкноти по 10 зар. — як оголошуе австро-угорский банк — будуть приймати до дня 28-го лютого 1903 року у всїх головних і філїяльних урядах сего банку яко виплату і в заміну. Від дня 1-го марта до дня 31-го серпня 1903 р. будуть приймати сї банкноти головні уряди банку у Відни і в Будапештї, а в инших філїяльних урядах лише в заміну. Опісля буде ся приймати сї банкноти лише за окремим дозволом. По 31-им серпня 1909 р. австро-угорский банк не буде ріпучо приймати банкнотів по 10 зар.

— Фальшиві десятки появили ся знов у Львові. Вчера виловлено одну таку десятку в гіпотечнім банку. Фальсифікати так добре підроблені, що тяжко їх розпізнати.

— В Тернополи передано онодги новий будинок реальної школи до публичного ужитку. Будинок станув виключно коштом громади за 320.000 корон. Посьвячене будинку відбуде ся на днях, а довершить его латиньский архиепископ о. Вебер.

— Огороднича вистава у Відни відбуде ся в перший половинї жовтня с. р. Краєвий видїл Галичини поручив огородничому товариству в Кракові, заняти ся устроєнем відділу для Галичини. Всякі зголошеня в справі віденьскої вистави приймає др. Станислав Ґолїньский, краєвий інструктор огородництва в Кракові, ул. Стаховского ч. 81.

— Ґімнастичні вправи для учеників зачинають ся в рускім „Соколї“ з днем 2-го вересня. Вправи будуть відбувати ся 3 рази в тиждни, т. є. в понедїлок, середу і пятницю для учеників молодших від ½6—½7 години, для старших від ½7—½8 години вечером. Вписи відбувають ся в тих самих днях і годинах від дня 2-го вересня, ул. Підвале ч. 7. Вкладка місячна виносить 1 К. Вправи відбувати ся будуть під доглядом і управою вишколених настоятелїв. За старшину товариства ґімн. „Сокіл“: Др. *Гуквенч*, за голову, *Денис Кучика*, справник.

— Рільнича школа в Радівцях на Буковинї погоріла онодги враз зі всїма будинками.

— Самоубийство. Дня 30-го серпня с. р. перед полуднем застрілив ся подорожний на гостинци межи ланами Шерівцїв і Васловінцїв на Буковинї двома вистрілами в лїве око з револьвера офіцирского. Убитий мав коло себе 13 патронів, біле, щітки, кілька книжок руских і листи якісь. Пізнано по листах, що він називає ся Володимир Баранецкий із Підволочиск або із Заліщик. Комісия велїла пополудни перевезти его до села до трупарнї.

— Крадіж на почтї. З Черновець доносять, що там скінчив ся вже процес против веселої трійки, що обікрали тамошну почту, а відтак утїкла до Румунїї. З обжалованих Софію Лукашівну увільнено, а натомість Ґавра засуджено на 10 місяців тяжкої вязниці з постом, а Граматовича на 4 місяцї звичайної вязницї. Граматович зголосив відклик від засуду.

Послїдні вісти.

Доси звістний результат виборів в слідуючих повітах:

Бібрка: др. Стан. Мицельский.
Броди: Алекс. Барвіньский.
Бережани: Трачевский.
Богородчани: Барабаш.
Борщів: ґр. Борковский.
Городок: бар. Адольф Бруницкий.
Добромиль: Павло Тишковский.
Жовків: др. Король.
Жидачів: Стан. Павликовский.
Залїщики: Цєньский.
Збараж: Остапчук.
Золочів: Ексц. Ап. Яворский.
Калуш: др. Вурст.
Камінка: ґр. Ст. Баденї.
Коломия: кн. Пузина.
Косів: Ексц. Ф. Залєский.
Львів: Меруновнч.
Надвірна: о. Мандичевский.
Підгайцї: Лїтиньский.
Перемишль: Чайковский.
Перемишляни: ґр. Роман Потоцкий.
Рава руска: о. Мазнкевич.
Рудки: Стан. Баль.
Стрий: др. Евг. Олесницкий.
Скалат: Ексц. ґр. Лев Пінїньский.
Станїславів: Гурик.
Тернопіль: Коритовский.
Лїсько: Ант. Старух.
Коросно: Стапїньский.
Турка: Михаїл Глиджук.

пішов я до найблизшої стациї зелїзницї, і поїхав до Парижа. Там жив я кілька недїль, і сьміяв ся в кулак, коли прочитав в нїмецких ґазетах, що я відобрав собі житє в приступі мелянхолїї. „Др. Майснер помер, най жиє др. Майснер! — подумав я собі.

Коли я вже чув ся безпечним, вернув назад. Одного вечера підійшов я случайно близько мого двірка, у фіртці від города стрітила мене моя жінка. По еї крику від перестраху змікрував я, що она взяла мене за духа. З тої пори страшив я частійше, та й сего вечера також!

— Оттак виянснила ся простим способом вся загадка. — То ви жиєте тут зовсїм спокійно?— спитав я, щоби щось на то сказати.

— Зовсїм спокійно та й щасливійше, як в моїм подружю. Та й під моїм правдивим іменем. Лиш титул доктора я відкинув; таже я маю лиш право до того титулу, але не обовязаний до него. То прецї ще не фальшиве замельдоване.

— То правда, що нї.

— Отже будьте так добрі пане комісарю і задержіть то все лиш для себе. Чи дасте менї на то слово?

— Під одним услівєм.

— Під яким?

— Що не будете більше страшити.

— Шкода! — сказав він з жалем. — А то так було забавно. Моя жінка — а поправдї треба би сказати, моя вдовиця — за дурна, бо як би не то, то вже повинна би була змікрувати. Отже таки направду не вільно вже менї страшити?

— Нї. Мусите менї то приречи, коли хочете, щоби я мовчав.

— То хиба менї покинути ремесло духа. Але зайдїть знову коли до мене. У мене нїхто не буває, бо я стережу ся, але ви то що иншого. Покажу вам мої мотилї. Таких красних нема й в музею!

Я обіцяв ся колись зайти і пішов. На другий день пішов я до панї докторової, щоби їй сказати, що дух еї покійного мужа вже не буде показувати ся. Она, розуміє ся, була цікава, і хотїла щось більше довідати ся; але я сказав, що маю якийсь пильний службовий інтерес і попращав ся з нею.

Маючи инші важнїйші справи, я вже майже й позабув був на ту подію, коли она по кількох місяцях зголосила ся знов до мене. — Чи вже може знову страшить? — спитав я.

— Нї — на жаль вже не страшить.

— На жаль?

— Таже так пане комісарю! Від коли не виджу духа мого чоловіка, то мене совість ґризе. Хочу вам лиш признати ся, що я досить часто не була така супротив мого мужа, як повинна була бути.

— Так, так!

— Так, пане комісарю — а тепер менї жаль, що я єму того не сказала, коли він ще приходив.

— То ви хотїлиби тепер то сказати?

— Та хотїла би, але на жаль тепер вже годї!

— Побачимо може дасть ся щось зробити.

Она, розуміє ся, хотїла знов більше знати, як я міг їй сказати і я лиш з великим трудом спекав ся еї. Скоро я лиш був вільний від служби, поїхав я до дра Майснера і розповів єму, що стало ся.

— Чи гадаєте, що она дійстно жалує?— спитав він, коли я скінчив оповідати.

— Я переконаний о тім.

— Він призадумав ся і став ходити по хатї. Відтак станув. — Чи можна менї ще раз пострашити? — спитав він.

— Серед таких обставин — можна!

Минув знов місяць; аж ось дістав я з Мільвокі такий лист:

Любий пане комісарю кримінальний! Страхи таки на щось придали ся. Я помирив ся знову з моєю жінкою; але щоби з вашими властями не мати неприятностий, бо я таки ще позволив собі жити, то ми обоє тут осїли. Моя жінка дуже добра; скоро би лиш давні примхи знову відозвали ся, то менї лиш треба буде згадати про самоубийство і она вже поправить ся — може тим певнїйше, що тепер цїле моє майно спочиває в банку в добрих паперах і єсть кождої хвилї до розпорядимости. Она каже вас сердечно поздоровити, а до неї прилучає ся щиро вам преданний знову воскресший др. Майснер.

ТРИ ЧЕРЕШНЇ.

На дворі короля Фридриха служив молодий 18-лїтний паж Зайдліц, пізнїйше славний ґенерал. Він любив дуже ласощі а не любив дуже придворного банкіра жида Фроїма Ліппольда, котрий гордий із свого богатства мав молодого пажа за нїзащо і при кождій нагоді то єму показував.

Було то около великодних сьвят. Двірский городник дав королеви знати, що в королївскій теплівнї доспіли три черешнї, а король велїв тї черешнї собі принести, казав їх запакувати і вложив до середини карточку до королевої того змісту, щоби королева покоштувала тї первоплоди з королївскої теплївнї. Городник запакував черешнї, щоби они через довгу дорогу з Сансусі до Берлина задержались сьвіжі, у велику трубку з паперу повну мягонької трави, а король казав молодому па-

Телеґрами.

Відень 5 вересня. О годині 11 в полудне приймив Є. В. Цісар на авдиєнциї нового мексиканьского посла і відобрав від него письма.

Відень 5 вересня. Є. В. Цісар приймив вчера на довшій авдиєнциї міністра ґрафа Ґолуховского.

Загреб 5 вересня. Agramer Tagblatt доносить, що архикнязь Леопольд Сальватор має бути іменований вскорі командуючим ґенералом в Празі або у Львові.

Льондон 5 вересня. Daily Mail доносить з Капштадту, немов би Девет видав прокламацию, що по 15 с. м. всі анґлійскі полонені будуть розстрілювані.

Надіслане.

— **„З живого і мертвого"** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цінї 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

Курс львівский.

Дня 4-ого вересня 1901.	платять	жадають
I. Акциї за штуку.	К. с.	К. с.
Банку гіпот. гал. по 200 зр . . .	530·—	540·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	358·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	525·—	535·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	420·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	89·70	90·40
Банку гіпот. 5% преміов.	109·50	—·—
Банку гіпот. $4^1/_2$%	97·30	98·—
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	99·30	100·—
4% листи застав. Банку краєв. .	92·—	92·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	93·30	94·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ.	93·50	94·20
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·—	91·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	96·20	96·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101·—	101·70
„ „ „ „ $4^1/_2$ %	98·70	99·40
Зелїз. льокаль.„ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
„ „ м. Львова 4% по 200К.	87·30	88·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	73·—	78·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	48·—	49·—
Угорск. черв. хреста	—·—	—·—
Іт. черв. хрес. 25 фр.	23·10	24·—
Архік. Рудольфа 20К.	58·—	62·—
Базилїка 10 К	15·50	16·50
Joszif 4 K.	7·—	6·50
Сербскі табакові 10фр.	8·—	10·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·17	11·35
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·10	117·50
Доляр америк.	4·80	5·—

жеви відвезти їх королевій. Король ще наказав пажеви, щоби він віз трубку осторожно і не здушив єї.

По дорозї не міг паж видержати і заглянув до трубки раз і другий, аж побачив, що там із трави вистає хвостик черешнї. Він зламив ся та гадає собі: одна черешня то не велике дїло і покоштувати можна. Витягнув черешню і з'їв. За тою черешнею витягнув ся і другий хвостик а паж не міг витримати та з'їв і другу. За другою пішла й третя, а що вже більше хвостиків не виглядало — бо й не було більше, то паж вже не шукав в траві і думав собі, що королева не пізнасть, кілько черешень бракує.

Наконець приїхав до Берлина і віддав трубку королевій. Королева здивувала ся не мало, коли в трубцї не знайшла крім трави більше нічого. Она гадала собі, що то король зажартував лиш собі з неї посилаючи їй траву і длятого відписала єму, що то насамперед нічого, коли в теплівни росте трава, бо єї й в містї єсть досить при дорогах; а відтак, що тота трава може бути смачна для гусий але не для жени короля.

Паж не знаючи, що королева відписала, приніз єї лист королеви. Той здогадав ся зараз що стало ся і розлючений написав карточку і дав єї пажеви з приказом, щоби він відніс єї зараз на головну вартівню. Паж поміркував на що заносить ся і єго взяв страх. В тій хвили з'явив ся в королївскій палаті банкір Фроїм Лїпольд і просить пажа, щоби той сповістив єго королеви, бо він має якесь важне дїло. — Не можна — каже паж — мусите заждати, бо я мушу насамперед віднести сю карточку на головну вартівню. — Але я мушу піти до короля, бо то дуже пильна справа — каже банкір і хотів вже іти, але варта єго сперла. Тогди каже банкір до пажа: Знаєте що, я понесу карточку на головну вартівню а ви підіть і скажіть королеви, що я прийшов і маю дуже пильний інтерес. — Добре,— каже паж, — але ви знаєте що король буде сердити ся, отже чи возьмете всї наслїдки того на себе. — Возьму — каже банкір; — не бійте ся нічого лиш скажіть королеви, що я прийшов; король мене любить і не буде гнївати ся.

Банкір взяв карточку від пажа і пішов з нею на головну вартівню. Там відобрали від него карточку і прочитали на ній: „Тому, що приніс сю карточку, дати 25 але порядних! Король". — Не помогло нічого, хоч і як Лїпольд просив ся і пояснював цїлу справу. Ґренадири вхопили єго, протягнули і всипали єму таких 25, що бідний Фроїм ледви встав. Тимчасом паж чекав в передній комнатї на свого короля, а коли той вернув, сказав єму, що Лїпольд хоче конче поговорити з Єго Милостию в дуже пильній фінансовій справі.

— А чи відніс ти карточку на головну вартівню? — спитав король пажа і подивив ся остро на него.

— Стало ся як Ваша Милість приказали! — відповів паж. — Лїпольд хотів конче сам віднести карточку, щоби я міг ще в пору замельдувати єго Вашій милости, а він казав, що всї наслїдки бере на себе.

Король подивив ся поважно на усьміхнене і яснїюче від збиточливої радости молоде лице пажа, відтак і єму самому зібрало ся на сьміх а наконець сказав він ввічливо до пажа: Іди і вбери ся в мундур, бо ти менї за проворний на пажа. Пращайте пане ляйтнан Зайдліц.

Лїпольд того дня вже не зголошував ся до авдиєнциї.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·25	До Станиславова, Нідвисокого. Погутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси. Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольского, Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольго лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·15	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_5$ до $^{14}/_9$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_6$ до $^{15}/_9$.
	6·30	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача. Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Скольского, Хирова, а в Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·55		„ Чернівцїв
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольского, Калуша, Борислава
2·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$ що дня, а від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{30}/_6$ і від $^{16}/_8$ до $^{10}/_9$.
	8·50	„ Брухович від $^1/_7$ до $^{15}/_8$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Ґавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі иншi, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Иосифа Терлєй і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. **Доставці Двора царско-російского.**

Надворні доставці кор. Вел. королїв: Греций, Швеций і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр

Непорочне зачатиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при криници з Самаританкою *Караччїого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского**, Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)